

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 4/2019
21.03.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злочиначког удруживања из члана 346. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и пуномоћника трећег лица ББ, адвоката Бранка Димића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По₁ бр. 106/18 (57/16)-Кв.По₁ бр. 477/18 од 03.12.2018. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж2 По₁ 273/18 од 16.01.2019. године, у седници већа одржаној дана 21.03.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и пуномоћника трећег лица ББ, адвоката Бранка Димића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По₁ бр. 106/18 (57/16)-Кв.По₁ бр. 477/18 од 03.12.2018. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж2 По₁ 273/18 од 16.01.2019. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По₁ бр. 106/18 (57/16)-Кв.По₁ бр. 477/18 од 03.12.2018. године, на основу одредбе члана 540. ЗКП и члана 449. Закона о извршењу и обезбеђењу, одређена је привремена мера обезбеђења одузимањем имовинске користи до износа 16.000.000,00 динара, тако што је окривљеном АА забрањено отуђење, оптерећење и свако друго располагање правом својине или било којим другим стварним правом на непокретностима ближе описаним у изреци првостепеног решења, док је трећем лицу ББ забрањено отуђење, оптерећење и свако друго располагање правом својине или било којим другим стварним правом на непокретностима ближе описаним у изреци првостепеног решења. Наведеним првостепеним решењем Републичком геодетском заводу, Служби за катастар непокретности КО Звездара, наложено је да изврши упис забране отуђење или оптерећења непокретности или стварних права на непокретности окривљеног АА и трећег лица ББ, описане у изреци решења, када се за то стекну законски услови уз прибележбу забране отуђења и оптерећења непокретности или стварних права на непокретности окривљеног АА и ББ описане у изреци решења. Регистру

судских забрана који се води при Агенцији за привредне регистре наложено је да изврши упис забране отуђења и оптерећења непокретности или стварних права на непокретности окривљеног АА и ББ описане у изреци решења. Одређено је и да ће привремена мера обезбеђења трајати до правноснажности окончања кривичног поступка, односно кад окривљени достави доказ о уплати новчаног износа на име имовинске користи прибављене извршењем кривичног дела одређеног правноснажном пресудом, односно када окривљени буде правноснажно ослобођен од оптужбе, у односу на њега буде одбијена оптужба или се обустави поступак који се води против окривљеног АА због кривичног дела злочиначко удруживање из члана 346. став 1. КЗ, кривичног дела превара из члана 208. став 3. и 4. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ и кривичног дела давање мита из члана 368. став 1. КЗ и др, а по оптужници ОЈТ у Београду-Специјалног тужилаштва Кт.С.бр.11/06 од 07.12.2007. године, измењеној 30.01.2009. године.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење решењем Кж2 По1 273/18 од 16.01.2019. године одбио је као неосновану жалбу браниоца окривљеног АА и пуномоћника трећег лица ББ, адвоката Бранка Димића изјављену против решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1 бр. 106/18 (57/16)-Кв.По1 бр. 477/18 од 03.12.2018. године.

Бранилац окривљеног АА и пуномоћник трећег лица ББ, адвокат Бранко Димић, поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних решења, због повреде закона из члана 485. став 4. ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијана решења тако што ће одбити као неоснован предлог за одређивање привремене мере или да другостепено решење укине и предмет врати другостепеном суду на поновни поступак.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и пуномоћника трећег лица, адвоката Бранка Димића је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1, члан 439. тачка 1. до 3. и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је у побијаним решењима повређен закон и то одредбе кривичног закона из главе XII ЗКП (члан 537-543.), јер ништа од онога што је предвиђено одредбама из главе XII ЗКП није предузето пре доношења првостепеног решења, као и одредбе Закона о извршењу и обезбеђењу, на чију сходну примену упућује одредба члана 257. став 1. ЗКП, те одредбе Закона о парничном поступку, на чију сходну примену упућује члан 39. Закона о извршењу и обезбеђењу, јер су првостепеним решењем прекорачене границе одређене чланом 257. ЗКП на које се суд позива. Даље у захтеву наводи да одбрани и трећем лицу нису достављени акти тужилаштва и да је првостепени суд морао да предлог и друге повезане акте тужилаштва достави одбрани и трећем лицу на изјашњење, да је првостепени суд извршио скраћење рока за жалбу на три дана, а да другостепени суд то није санкционисао, да суд није овлашћен било којим прописом да налаже другом државном органу да изврши упис права или чињенице доношења одређеног решења, да није утврђено да је постојала опасност по остваривање потраживања ...

Како повреде закона из главе XII ЗКП (члана 537-543.) сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, (као ни повреде Закона о извршењу и обезбеђењу и Закона о парничном поступку), нису дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца, Врховни касациони суд је оценио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА поднет из наведених разлога.

Поред тога, бранилац у захтеву за заштиту законитости наводи и да је првостепеним решењем које је потврђено другостепеним решењем погрешно утврђено чињенично стање, чиме указује на повреду одредаба члана 440. ЗКП, а која повреда, такође, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеног.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП, прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законнику.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбама члана 483. став 3. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Из наведених одредби јасно је да треће лице (члан 257. став 4. ЗКП), па тиме ни његов пуномоћник, нема овлашћења за подношење захтева за заштиту законитости. Како је у конкретном случају захтев за заштиту законитости адвокат поднео и у својству пуномоћника трећег лица, који не спада у круг лица која по закону имају овлашћење за подношење овог правног лека, то је захтев пуномоћника трећег лица ББ, адвоката Бранка Димића, у том делу недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, донео одлуку као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник
Ирина Ристић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.**